

Een volle kerk op vrijdag

Hoog bezoek bij
Matthäus Passion
in de Pieterskerk

→ REGIO 13

FOTO TACO VAN DER EB

Peter Dijkstra dirigeert Matthäus Passion vol van innerlijke kracht

Leiden ■ Na een noodgedwongen pauze van twee jaar klonk vrijdag weer de Matthäus Passion in de Leidse Pieterskerk.

De schreeuw om recht, als het niet anders kan, in Blitze und Donner! De wens om onrecht te vernietigen is zo van alle tijden. Het versterkt, benadrukt de ellende die een heel volk wordt aangedaan. Ook Zelensky zou het zich kunnen afvragen: 'Mein Freund, warum bist du kommen?' Het lijkt voor Peter Dijkstra onontkoombaar om deze passie naar onze tijd te trekken.

Het stuwende crescendo in het openingskoor versterkt meteen de noodzaak om mee te klagen.

Dijkstra's visie op juist deze Matthäus imponeert en overtuigt. De stiltes die hij met enige regelmaat afdwingt, voeren spanning op. Zo voerspelt Jezus zijn kruisiging met open vizier. Dat moet eerst verwerkt worden, voordat het Nederlands Kamerkoor zich kan afvragen 'waarom dit oordeel over hem wordt uitgesproken'. Die bijna

staccato strijkers onderstrepen de stress van de hogepriester en schriftgeleerden: 'Ja, geen rel tijdens het Paasfeest!'

Na de hartbrekende smeekbede van Thomas Stimmel, een bariton die wezenlijk in de huid van Jezus kruipt ('dass dieser Kelch von mich gehe; Ich trinke ihn denn, so geschehe dein Wille') valt weer die stilte. Voordat het koor het fundament onder onze voeten legt in een monumentaal gezongen koraal 'Wass mein Gott will, gescheh' allzeit'.

Ja, de stiltes die steeds vallen nodigen organisch uit tot contemplatie. Zelden klinkt 'Wie wunderbarlich ist doch diese Strafe' zo naar binnen gekeerd na die bezinnende rust vóór dit koraal, wanneer het volk is overgehaald om niet Barabas, maar unaniem Jezus te kiezen: 'Lass ihn kreuzigen!'

Hellig, sarcastisch, als uit één mond, spatgelijk gooien de omstanders de woorden in Jezus' gezicht 'als je Gods zoon bent, dat heb je toch beweerd, stijf dan af

Muziek

Matthäus Passion: Nederlands Kamerkoor, Residentie Orkest & Haags Matrozenkoor o.l.v. Peter Dijkstra, met Toby Spence (tenor, evangelist), Thomas Stimmel (bas-bariton, Christuspartij), Ilse Eerens (sopraan), Olivia Vermeulen (alt), Linard Vrielink (tenor), Andreas Wolf (bas). Gehoord: 15 april, Pieterskerk, Leiden.

van dat kruis'. Huiveringwekkend verbeeld!

De doodse stilte die blijft hangen nadat Jezus zijn laatste adem heeft uitgeblazen, nodigt ons uit tot dit koraal 'Wenn ich einmal soll scheiden'. Waarin alle stempartijen wonderschoon, lucide als zacht wiegende zilverdraden elkaar zoeken, bij elkaar troost vinden.

En dan scheurt 'der Vorhang im

Tempel in zwei Stück, von oben an bis unten aus' als een goddelijk bevel.

Evangelist Toby Spence, maar ook alt Olivia Vermeulen groeien in hun rol. In de aria 'Erbarme dich', buitengewoon betrokken begeleid door de primarius van Orkest I, zingt Olivia ontroerend mooi; en het is alsof Peter Dijkstra lijfelijk één wordt met solist en orkest.

De hoofdpersoon in dit lijdensverhaal wordt vertolkt door Thomas Stimmel. Je voelt in zijn voordracht de man van smarten voor je staan. Ook de sopraan Ilse Eerens weet echt te raken met haar soepele kwikzilveren stemgeluid tot in het hoogste register, vergezeld door een fluwelen fluit die alle zachtheid aambaar maakt. Empathisch, hartstochtelijk, gezongen als een heldentenor leren we wat 'Geduld' kan betekenen.

Voorwaar, een passie vol inhoud en warmte.

Lidy van der Spek